

„Stále viac ľudí je tu u nás bez budúcnosti. „ Stále viac dávam šancu ľudskej hlúposti.

Tak ako kvapka po kvapke tlak jak pri kvapfke kvapne jak pri kvapke kvape. Tak veľa nevinných ľudí potom v tomto biznise tu kape to je fakt, že veľa ľudí zapletených tichých studených ako frape zablúdených. Na ceste veľkých rýb čo v odtoku stáli na odlaku iným rybám čo chceli tak ako oni najčistejšie miesto v malom potoku a o to tu ide, že keď do toho potoku iná ryba z odtoku príde musí si hľadať novú robotu a prídel lebo nemáš vydelený prídel a nechceš ostať v minimále... Preto to čoraz viac...ľudí dáva dôraz chtiac, aby za*ebalo si svoje čisté ruky v kriminále. A nech hocikto tu kape tu nikto ešte nevykričal svetu, že je tu ohrozenie ako Popokatepetl otvorenie. Jak keď čumíš na tapetu, jak keď čakáš na štafetu. Z jednej strany finančný magnet, superautá, superženy, superživot, perfekťák, reflektor osviecujujúci ten tvoj nemalý ale finančný receptor jak detektor z druhej strany realita šedá na teba keď sadá má ťa príliš rada tvoj receptor zbadá, že blíži sa zrada najrýchlejšie východisko z minimálu hľadá a z toho sa to skladá, že z labyrintov výdeš alebo smola si sadá. Hej. Potom je už neskoro keď smola už čoskoro na tvoju hlavu padá a není žiadna vada jak ti ukazuje radar na špi navýár ako dar. Tak nehľadaj tu si sadaj keď štát ťa núti. Tak pridaj nekydaj si na kar skôr ako prehráš svoju rely Paríž Dakar. Prežitie není také ružové akolizanechachar. Aj keď si nie súchár no buchar ťa niekedy boli ako tatar. Tak musíš stále kukat a dať na seba bacha keď nechceš kvety od korieňkov zdola čuchat ale legálna príležitosť u nás nulová je ako natrhnutá šľacha. Keď nemáš známosť alebo nie si štetka neplachá čo sa strká do kokotu tým čo vládnu prachám tie prachy jak pracham. Čpeš v kriminále alebo len budeš mať na mále na fizlici hrať o pravé srdce bude vtedy bubnovať ti tam ako tamtan. Vo svoje veci trvácej ja ta na ty. Nebudeš si pripadať jak nejaký manták dáky. Aký? Čo si nikdy v ničom nezajebal ruky. Taký. Ktorý mal vždy všetko a životné potreby mu nedávali ultimáty A ten čo nikdy nerobil pouličné reparáty si pýta na psychiku ťažké reparáty. Vyletený štát ta núti na poctivosť s nepoctivým svetom štať ťa núti. Tak teda ty nechceš snáď živorit' od výplaty do výplaty. Moja milá krajina to je to jediné čo si mi zabezpečila ty. Ibaže my nechceme vymeniť si naše šaty za nejaký oblek a či prešivaky. Čo? Súšne žiť...Prepáč kým štát ma núti. Ani ja nebudem nikdy taký. Presne taký ako ma to život učí a presne tak jak iba chyba ma poučí, že život si začínaš nový svet načínaš hrdo ale ľudia sa k tebe správajú tvrdo jak od fľaše rozbité hrdlo, a to je pohrom a šéfom to ti nevraveli doma pred tebou clona otázka čo ta za ňou čaká je realita. Aká? Taká... Je presne tá čo ta láka dáka. Raz dva. Je to ta hra kde je všetko povolene. Nedovolene je dovolene. Ale oči maj vždy otvorene občas červene unavene ale všetko pripravené premyslene. Presne tak ako ma to život učí a presne

ne tak jak iba chyba ma poučí a kto chce nech skúsi a buď sa za hrdusí alebo nájde čo hľadal jak skúsenosti bádal. Ešte to aj s kúšaš pokiaľ nezistíš, že život je jak kuša. Nevieš kedy vystreli a či ťa vôbec trafí. Však každý si chodí po svojej vlastnej trati či sa ti to páči alebo nepáči každý podraz ktorý spravíš sa ti raz aj vráti. Čas sa ti kráti vtedy keď myslíš na tu istú vec, ale nie vždycky si môžeš robiť čo chceš a to sám dobre vieš tiež. Keď sa svojim životom prebiješ, prežiješ. Nové veci zažiješ, nabiješ no a potom slovne zabiješ, pičuješ, počuješ. A presne taký ako ma to život učí a presne tak jak iba chyba ma poučí, že buď je to podraz zas alebo okolností zraz, tak tomu ver alebo never alebo to zober a svoj život si vyber, ale iba podľa seba. Tie veci illegal sa netýkajú iba teba aj keď možno je to nechutne a smutne, ale je to pravda, vyjadriť ju je pre mňa nutné jak prípady akútne, jak prípady akútne... Hej... Kámo tomu ver, že tu na výber máš dve zmluvy s diablom a s bohom. Ak podpíšeš prvú tak kľudu daj zbohom. Lebo ty jebo ty je na teba uvalené informačné embargo na margo toho čo platilo a platí kto z koho. Kto raz pozná nemá návrat z toho do toho. Až smrť vykúpi ťa z pekla toho z troho. No zbohom. Ústa raz otvoríš a už ich živý nezatvoríš, fiasko. Už nie si zhora krytý ukrytý za krycím menom Rasko. A tak jak narodený v znamení drak tak stúpa ti tlak a tak prichádza odveta a tak cvak, cvak. A tak to ty si si, za jebal si si si, prsty od krvi si a teraz v piči si, v sieti zapletení si roztrhá zmysli na kusy, zmysel života ti zhnusí. No k to asi. To tvoj mať, vlastná vlast na vlastných nohách ťa nenec há stáť, ale jamu pod nimi ti chce stále kopať, preto nenechaj mať istotu dať si zobrať, veď prinútil ťa štát. A že začne to na S čiže jak v sne predstava, že to tam za S a výde z toho úžasne, ale kto z koho sám vie, že nezačne to predčasne ale dost skoro, proste včas.

Kedy potrebuješ mať dostatočne viac, že zabezpečíš si tým dost z toho a väčšiu roztopašnosť. Máš na výber z dvoch. Pod prvou z a zajebáš sa chtiac. S tou druhou, ktorá sa spleť časom prepleťá s tou prvou nechtiac. Až nevieš, že tá, ktorá je jemnejšia než káva mletá je pre tvoju budúcnosť istejšia lebo dost to neprehlťá a preto je čistejšia nebledá, nešedá, ale svetlá jak žltá, že to sadá lebo ruky ti svinstvom, ktoré zamaže. Kňaz ktorý tu káže dobre káže to, ale pre tvoje super to není dost takže to, choď skúšať tam kde maže to. Vyžehlené manžety, síce ruky za*ebané, tento kňaz zle káže ti a ty nevieš kam skôr. Nič neprekáča ti. Ani prsty. Špinavé hlavne nech nikto nedokáže ti, že nehľadáš to čo je čisté ...jak Mitická... Ale ťahá ťa to tam kde je to hmlisté... závislosť dost typická ...tak to je isté...